

Klíčová dírka

Projekt Comenius úspěšně pokračuje

V rámci zmíněného projektu se ve dnech 2. 2. – 9. 2. uskutečnila návštěva Finska, které se zúčastnily paní učitelky Plíhalová a Matoušková a čtyři žáci z páté a osmé třídy. Prvňáčci u sebe teď hostují maskoty z Německa, Brémské muzikanty.

Domluvit se není žádná věda

Pavel Plíhal, 8.A

Když jsem jel minulý rok poprvé do Finska, moc jsem se těšil, ale měl jsem trochu obavu, jak se dorozumím. Zjistil jsem, že dorozumět se není velký problém. Pokud člověk potřebuje, vždycky se nějak domluví.

Letos jsem bydlel v rodině, kde dorozumívání bylo docela těžké, protože rodina, u které jsem bydlel, neuměla moc anglicky. Takže mi říkali jenom např.: „Let's go to eat“ nebo „Do you want play Tank Trouble“. Když něco neuměli pojmenovat, tak mi to ukázali na obrázku. Nebo když mi potřebovali ukázat nějaký čas, tak mi to ukázali na hodinách. Jak jsem řekl, vždycky se dá nějak domluvit.

Ve škole to ovšem bylo jiné. Sešlo se tam mnoho lidí z různých zemí a všichni, lépe či

hůře, hovořili anglicky. Při poslouchání cizinců bylo znát u někoho lehce a u někoho hodně přízvuk z jejich rodných jazyků. A tak angličtina dostávala mnoho různých podob, ale v komunikaci nám to nevadilo. Nikdo rozhodně nemlčel! A kde došla slova, tam nastoupila pantomima, a když ani to nefungovalo, všichni jsme se alespoň společně smáli. Chvilí jsme záviděli Dánům, kteří uměli angličtinu poměrně dobře, ale pak jsme zjistili, že dánština je angličtině trochu podobná, a tak se jim učí dobře.

Je jedno, na jaké úrovni umíme cizí jazyk. Důležité je, že jsme si tam našli velmi dobré kamarády, a tak naše snahy v cizím jazyce budou pokračovat. Třeba se jednou naučím finsky. Nebo se moji kamarádi naučí česky.

Škola ve Finsku

Riša Ďuračka, 5.A

Při mé návštěvě ve Finsku jsem také chodil do školy se svým kamarádem Onnim. Jejich hodiny trvají 45 minut stejně jako u nás. Přestávky jsou delší než u nás, každá trvá 15 minut a každou přestávku se chodí povinně ven. Na oběd v poledne pak mají 30 minut. Já jsem s dětmi hrál fotbal, některé děti sáňkovaly, některé si hrály na prolézačkách a některé si jen povídaly. Když zazvoní, děti jdou do tříd. Všiml jsem si, že děti pijí hodně mléko. Oběd se jí ve třídě, nejí se svačina. K obědu je jen jedno jídlo, ne polévka a druhé jídlo jako u nás. Lavice mají odklápěcí a

O časopise:

- Vychází podruhé ve školním roce 2013/2014.
- Na jeho tvorbě se podílejí žáci 1. i 2. stupně.
- Stále probíhá soutěž Novinář roku za podmínek uvedených na www.skolaklic.cz
- Termíny uzávěrek jednotlivých vydání platí.

OBSAH ČÍSLA

Str. 2 - Projekt Comenius

Str. 3 – Hodina slohu

Str. 3 – Hrátky s vyjmenovanými slovy

Str. 4 – Půl roku v novém

Str. 5 – Šestáci se představují

Str. 6 – Rozhovory

Str. 6 – Co je kumite?

uvnitř mají rozvrh a učení. Asi všechno, protože můj kamarád Onni měl lehkou tašku a řekl mi, že úkoly dostávají jen občas. Mají tam 2 tělocvičny a u školy kluziště, kde hrají hokej. Ve škole mají dílnu, kde se vyrábí hodně věcí ze dřeva. Když jsem tam byl, vytvářel se na počítači přívěšek na klíče a ten vyrobila 3D tiskárna. 3D tiskárna byl prý prototyp. Celý výrobek jsem neviděl, trvá to dlouho. Do dílen šli jen kluci. První stupeň končí šestou třídou. V naší třídě byly 2 ročníky dohromady, a to pátý a šestý ročník. Začátek vyučování je v 9 hodin ráno. Někdy ale začne vyučování v 10 hodin a někdy i v 11 hodin. Konec vyučování je ve 3 hodiny odpoledne.

Líbilo se mi tam. Skamarádil jsem se spíš s kluky z naší třídy.

Finsko mě nadchlo

Když jsme přijeli do Nivaly, což je město ve Finsku, kde jsme byli ubytováni, vyzvedla si nás rodina. Seznámili jsme se a odjeli do rodin. Jelikož jsme přijeli pozdě, šli jsme hned spát.

Každé ráno jsme po snídani šli do školy. Ve škole se vlastně učili skoro stejně jako my. Každé poledne paní kuchařka přivezla před třídu vozík s jídlem a každý si chodil nandat. Jejich jídlo je v podstatě hodně podobné našemu. Ve škole jsme se učili až od

středy. Do školy přijeli učitelé a žáci ze země, které jsou zapojeny do projektu Comenius.

V rodinách jsme se dorozumívali samozřejmě jen anglicky. I kdybyste procestovali celé Finsko, nenašli byste tam ani jeden panelák. Finové žijí ve velikých a krásných dřevěných domech. V rodině, ve které jsem byla, měli tři sauny.

V sobotu jsme šli do školy. Nasedli jsme do autobusu a odjeli k velikému jezeru, které bylo extra zamrzlé. Hráli jsme tam na koulovanou a stavěli sněhuláky a také jsme rybařili, opékali palačinky a buřty. Přijela velká čtyřkolka a vozila nás po jezeře. Nutno

podotknout, že jsme na konci tohoto programu chodili do sauny a poté jsme se koupali ve studené vodě v díře v ledu (bylo to žůžo).

Ve škole mě zaujali jejich aktivní přestávky. Jsou patnáctiminutové a během nich se chodí ven. Venku se může bobovat a hrát fotbal anebo se jen tak houpat a dovádět na průlezkách. Prostě se mi po tom týdnu nechtělo domů. Chtělo by to ještě týden, nebo nejlépe měsíc.

Jiřina Kroulová, 5. A

Překvapení na jezeře

Na začátku týdne jsme dostali program týdne. Nejvíce nás ale zaujalo to, co se bude dít v sobotu.

Ráno jsem vstal, nasnídal se a odvezli mě (bez kluků, protože měli ten den hokejový zápas a přijedou později) ke škole, kde na nás čekal autobus, který nás (mě, ostatní z jiných zemí a 5. – 6. třídu) odvezl k Elinině (ředitelka školy) chatě, která se nachází u jezera. Chatu jsem poznal hned, protože byla jediná v okolí, ale nemohl jsem najít jezero. Jediné, co jsem viděl, byla bílá pláň. Nakonec mi řekli, že ta bílá pláň je sníh, pod kterým je jezero.

Finové mají velice zábavný kolotoč, je to bruslicí kolotoč. Jsou to dvě klády na sobě. Jedna drží sedačku, pod kterou je brusle. Princip je jednoduchý - jeden si sedne na sedačku a ostatní točí za konec. Někteří ten princip nepochopili, ale po názorném vysvětlení v „pantonymičtině“ to všichni pochopili, teda většina. Ale na konci dne ty dvě

klády jaksi už nedržely na sobě.

Vyzkoušeli jsme si také finské rybaření. Vyvrtala se díra do ledu, vzal se prut a rybařilo se. Já osobně jsem u toho dlouho nevydržel a samozřejmě nic nechytil, ale Řišovi z páté třídy se to povedlo. Poté nám ukázali rybaření pod ledem pomocí sítě. Vyvrtaly se dvě díry dost vzdálené od sebe a mezi ně se natáhla síť (pod vodou) a z jedné díry se síť vyťahovala. Chytili jenom jednu, ale zato velkou rybu.

Poté z ničeho nic napadlo finské holky na mne zaútočit se sněhovými koulemi, z čehož se nakonec stala válka mezi mnou a jimi. Dost jsme se nasmáli a unavili.

Nakonec přišlo to, co nás velice překvapilo, a dlouho jsme si mysleli, že to je jenom sranda. Ale byla to pravda. Do ledu se vytesala díra a řekli nám, ať se jdeme převléct do plavek, protože se půjdeme koupat do vody, která má 4°C. Když jsem si smočil jenom prsty v té vodě, tak jsem si řekl: „To není tak strašný“, ale poté, co jsem tam vlezl celý, mi došlo, jak hluboce

Jan Plíhal, 8. A

jsem se mýlil. Byla to sranda, chodit ze sauny do vody. Nás Čechy napadlo zpestřit si to tím, že se ještě vyválíme ve sněhu. Dokonce sami Finové řekli, že Češi jsou blázniví. Ještě nás čekalo opékání buřtů v mrazu a pečení palačinek nad ohněm, mňamka. A to byl konec dne u jezera.

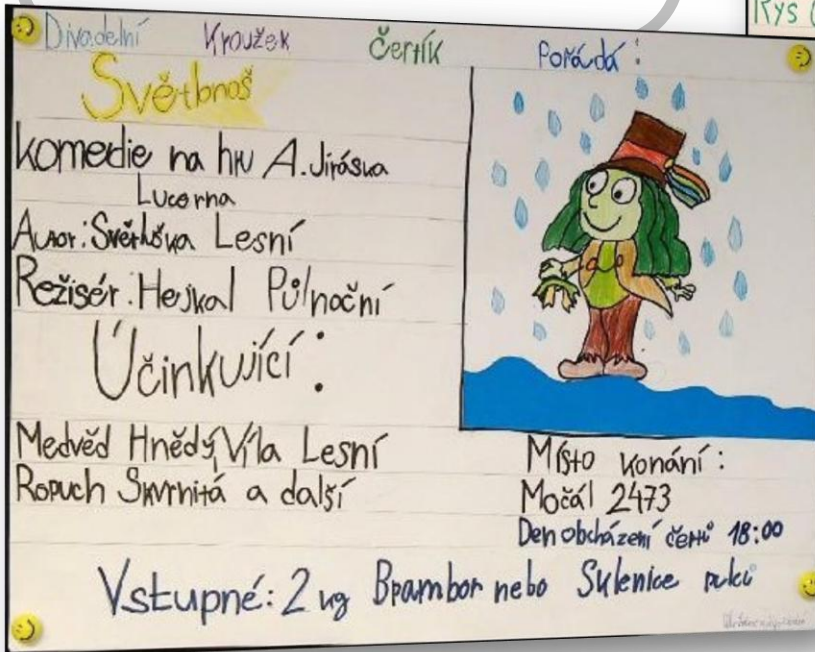
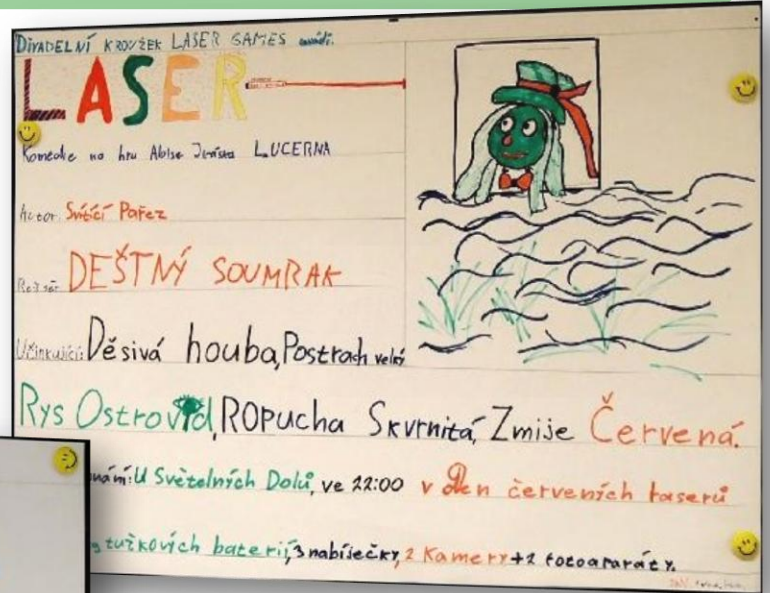
Autobus nás odvezl zpátky ke škole, kde si nás rozebrali rodiče dětí, u kterých jsme bydleli. Já se zbytek dne nenudil. Hráli jsme na PS3. A napadlo nás zkusit si karaoke hru. Byla to ale finská verze, takže jsme se hodně nasmáli, ale nejvíce Eetu a Atte, protože jsem tam někdy zazpíval slova, která znamenají úplně něco jiného.

Pobyt ve Finsku se mi líbil tak moc, že v den, kdy jsme odjížděli, všichni včetně mě brečeli. Dokonce plánujeme návrat do Finska někdy v létě. A také doufáme, že Finové přijedou za námi na prázdniny.

Hodina slohu v 6. A

V hodině slohu si žáci rozšiřují znalosti a dovednosti co se týče slohových útvarů. Nejvíce je baví, pokud se tento útvar pojme netradičně. A tak jsme se pustili do plakátu – to je přece také forma oznámení a žáci se pokusili vytvořit plakát, kterým měli uvést parodii na jednu velebnou hru Aloise Jiráska. Posuďte sami, jak se jim to povedlo.

A. H.

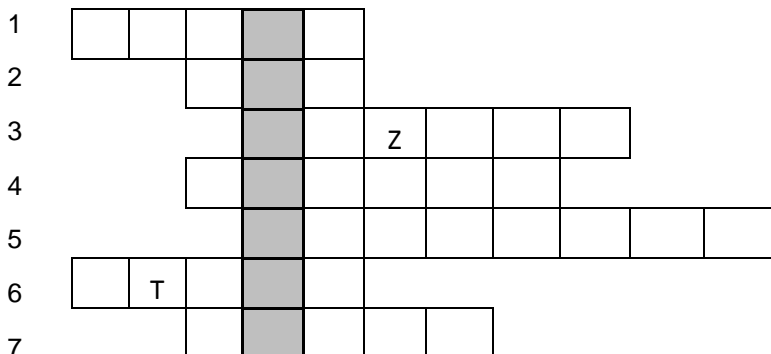
Hrátky s vyjmenovanými slovy

V tajenkách se skrývají zajímaví živočichové!!!

TEN, KDO VYLUŠTÍ A PŘEDÁ VÝSLEDKY p. učitelce Štěpánkové, bude zařazen do slosování o krásnou cenu: ČASOPIS PŘÍRODA!!!

Tajenka č.2

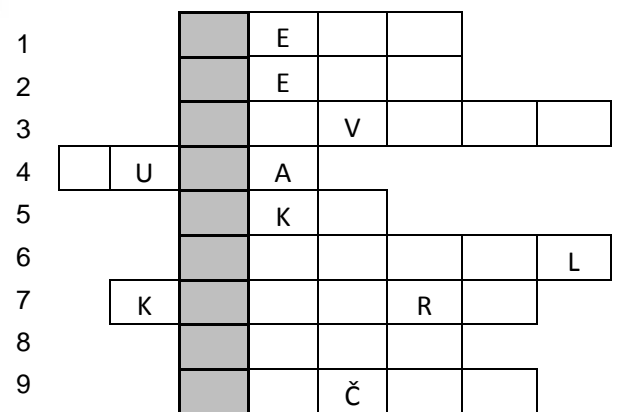
Adam Jílek, 3.A

1. MLÁDĚ OVCE
2. PEVNÉ SKUPENSTVÍ VODY
3. DRUH VĚTY
4. SAMICE KONĚ
5. ZIMNÍ MĚSÍC
6. BRATR MATKY
7. HLAVNÍ MĚSTO ČR

Tajenka č.1

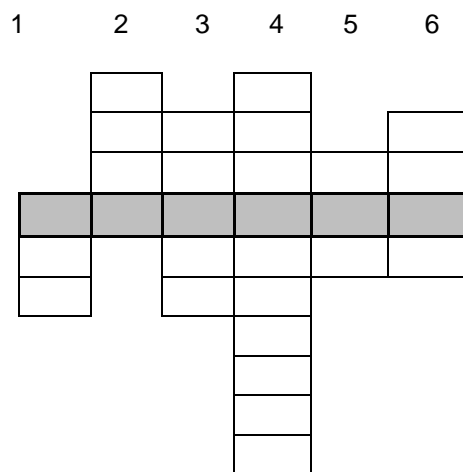
Vítek Hudrlík, 3.A

1. PSACÍ POTŘEBA
2. MLÁDĚ KRÁVY
3. V ČEM PLAVOU RYBY
4. HORNÍ KONČETINA
5. ČÍM VIDÍME
6. V ČEM SPÍME
7. HUDEBNÍ NÁSTROJ
8. USUŠENÁ TRÁVA
9. DOMÁCÍ ZVÍŘE

Tajenka č.3

Nikol Hanvaldová, 3.A

1. CO MÁ RÁDA MYŠ
2. OTEC PRINCEZNY
3. CO MÁ PES V KOŽICHU
4. JARNÍ KVĚTINA (SMETÁNKA)
5. BYLINA NEBO PLEVEL
6. KAM PATŘÍ ODPADKY (MNOŽ.Č.)

Půl roku se na druhém stupni setkáváme se šestáky. Leccos už o nich víme, teď nám oni sami představují své koníčky.

Horolezecká stěna

Karolína Sobecká

Mamka zjistila, že ráda lezu na stromy. Abych si lezení užila, rozhodly jsme se, že budu chodit na horolezeckou stěnu.

Chodím tam každé úterý a čtvrtek. Ráda lezu nahoru, ale dolů se trochu bojím.

Ten strach musím překonat. S tou horolezeckou partou jezdíme taky na výlety, třeba do Jablonce nad Nisou.

Půl roku v novém

žáci 8. a 9. třídy

Během letních prázdnin školního roku 2012/13 se 2. stupeň naší školy přestěhoval do nového objektu. V přízemí budovy SPOŠŠ bylo pro nás vytvořeno zázemí školy.

Přestavbou vzniklo 6 tříd – 4 kmenové třídy, učebna chemie, učebna jazyků, 2 herny, 4 kabinety, několik skladů, hygienická zařízení. Máme také vlastní šatnu a celkově více prostoru a pohodlí než v bývalém objektu školy.

Určitou nevýhodou je, že je škola na kopci a pro někoho dál od domova, ale při dobrém tréninku se to dá zdat. Taky nám trochu chybí fotbalové hřiště, ale těšíme se, že za teplejšího počasí budeme chodit na basketbalové hřiště, které je hned vedle školy, nebo na zahradu.

Výhod je ještě víc. Jsme v přízemí budovy, tak máme možnost rychlého úniku, kdyby se něco stalo. Kromě toho můžeme sledovat dění na sídlišti. Škola je bytelná, tak se jen tak nerozpadne. Je moderně zařízená, v hernách máme PC a odpočinkové koutky. Výrazným prvkem jsou svítící obrazy po chodbách a krásné akvárium. Prostory se pořád vylepšují.

V blízkosti školy je dost obchodů a taky MHD je dobře dostupná. A co se nám tu ještě líbí? No přece holky a kluci ze Spošky.

Lego

Matěj Mosin

Baví mě stavět z lega. Je to můj nejoblíbenější koníček, protože se z toho dá postavit, co chcí, například domy, auta, hrady. Při každé příležitosti dostanu další stavbu. Stavím podle plánu. Mojí nejoblíbenější značkou je Lego City.

Šachy**Šimon Turai**

Mým nejoblíbenějším koníčkem jsou šachy. Hra vznikla v 15. století v jižní Evropě. Šachy jsou klasická desková hra pro dva hráče, představuje střetnutí dvou armád. Komu se podaří zneškodnit nepřátelského krále (dát mu mat), vítězí. Prvním oficiálním mistrem v šachu byl Wilhelm Steintz. Svůj titul vybojoval v roce 1886. Jeho dnešním následovníkem je šachový velmistr Magnus Carlsen.

Čtení**Matěj Lang**

Moje nejoblíbenější činnost je čtení, protože je to klidná a tichá činnost, u které vám nikdo nemůže vytknout, že ji děláte špatně. To samozřejmě platí pouze tehdy, když nečtete nahlas, ale čtete si pro sebe.

Já osobně rád čtu také proto, že se u toho zabavím na hodně dlouhou dobu, zasměju se. Když se podle knih natočí filmy, není to ono. Kniha má vždy lepší děj, není tak strašidelná a můžete ji kdykoli zavřít a po chvíli začít tam, kde jste přestali.

Jak každý ví, knihy jsou ve všech možných žánrech. Jsou knihy naučné, sci-fi, fantasy... Já mám nejradši knihy, které se točí okolo Harryho Pottera a Pána prstenů. Z naučných knih se člověk naučí věci, které mu pomohou ve škole (když vám tedy záleží na známkách).

Knížky jsou prostě nejlepší, nemyslíte?

Jízda na koni**Viky Svatoňová**

Jízda na loukách je pro mě odpočinek. Když jedu na koni, mám pocit, že jsem svobodná.

Na koni jezdím už 8 let.

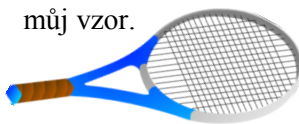
Vždy, když jsem spadla z koně, nikdy mě to nebolelo. Kůň to bere jako zábavu. Když jezdec spadne, říká si: „Co děláš na zemi, když jsem nic neudělal?“

Tenhle sport jsem si vybrala sama, je to sport, při kterém se zvíře a člověk spojí, pak jsou jako jeden.

Tenis**Adam Sameš**

Vypadá jako ladný elegantní sport, ale musí se při něm hodně bojovat.

Tenis jsem si vybral sám, hraju ho už 8 let šestkrát za týden. Taky se na něj rád koukám v televizi. Můj nejoblíbenější hráč je Rafael Nadal, protože hraje výborně, chová se dobře, je skromný a nesimuluje. Je to můj vzor.

Klarinet**Adam Dvořák**

Jeden z mých koníčků je hra na klarinet. Začal jsem s tím před dvěma roky a moc mě to baví. Přišel jsem na to sám, nikdo mě k tomu nenutil.

Původně jsem chtěl hrát na saxofon, ale zatím nemůžu, protože mám ještě malé prsty. Tak zatím hraju na klarinet. Doufám, že si brzo zahraju i na ten saxofon.

Vybíjená**Jakub Ziml****Fotbal****Daniel Tomášek****Jízda na kole****Jára Petružálek**

Mě baví vybíjená. Hraju ji ve škole i před domem s kamarády, bráchou a spolužákem Adamem. S Adamem jsme vždycky spolu v týmu. Někdy vyhrájeme, někdy prohrájeme. To je normální. Vybíjenou hraju už dva roky a moc mě to baví. Sportuju a jsem s kamarády.

Můj hlavní sport je fotbal. Dostal jsem se k němu přes bratra. Moc mě to baví. Zatím hraju za Lokomotivu Česká Lípa. Jsem v družstvu žáků od 11 do 13 let. Mám tam dobré kamarády. Už jsem s nimi vyhrál tři turnaje. Jednou bych se chtěl dostat do týmu k hráči Mesimu, který hraje za FC Barcelona.

Já miluju jízdu na kole. Jezdím v létě na zahradě. Někdy závodíme s kamarády, kdo dojede nejrychleji od zahrady k lesu a zase nazpátek. Průměrně to trvá tak 10 minut. Většinou vyhraju. Rád taky hraju hry na počítači.

Rozhovor s paní Magdou Fričovou

Agáta Špeldová, Jasmína Tankovská, 7.A

Vždy usměvavou paní, která se stará o naše obědy na 1. stupni a která je vždy ochotná se vším pomoci, všichni známe. Ale kolik toho o ní víme? Agáta s Jasmínou se chtěly dozvědět více.

Jaké jsou vaše koníčky?

Ráda čtu, cestuji, trávím čas s kamarády a chodím ráda do práce. (smích)

A co čtete?

Hlavně romány.

Jak dlouho jste na škole?

Na škole už jsem desátý rok.

Co vás baví na škole?

Asi ve škole ráda pracuji hlavně kvůli dětem. Děti mám ráda, hlavně ty z Klíče. (smích) Nejvíc mě baví starat se o ty nejmenší, děti ze školky a prvňáčky. Moje děti mi říkaly kolikrát, že mám radši ty cizí děti než je.

Jak se vaši dceři líbí v Anglii?

Moc se jí tam líbí, zpočátku měla jazykové bariéry, ale teď už to zvládá. Stará se v indické rodině o malého chlapečka Darwieho, aby jeho rodiče mohli chodit do práce. Má tam už kamarády, jezdí s nimi na výlety. Má se dobře.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Já mám moc ráda smažený sýr, mohla bych si ho dělat pořád. Taky mám ráda žampiony, v jakémkoli jídle.

Je těžké vymýšlet jídelníček?

Je to těžké, protože chceme vařit ve školní jídelně jídla, která dětem chutnají, ale zároveň musí být zdravá a vyvážená. Také spousta dětí nemá ráda zeleninu.

Jaká je vaše oblíbená barva a zvíře?

Vždycky jsem měla ráda modrou, ale teď mám ráda i barvy jako jsou třeba červená a fialová. Ze zvířat mám ráda psy, hlavně ty menší.

Máte doma nějaké zvíře?

Vůbec. Děti měly křečky a andulky... Teď už nemám žádná zvířata.

Jaké byly vaše nejoblíbenější předměty ve škole, když jste byla malá?

Měla jsem ráda čtení, a když jsem byla starší, tak jsem měla ráda ruštinu, pracovní činnosti a výtvarku.

A neměla jsem ráda matematiku a fyziku.

Jaké máte plány do budoucna?

Hlavně abych byla zdravá a stále aktivní, abych zvládla práci a svoje zájmy, hlavně na chalupě, kde pracuji hodně na zahrádce.

Představujeme Viky Svatoňová, Matěj Lang, 6.A

V tomto čísle jsme se rozhodli vám představit našeho nového učitele, Tomáše Ehrenberga. Pan učitel u nás učí zeměpis, dějepis a tělesnou výchovu.

Jaké je vaše oblíbené zvíře?

Mám rád kočky, protože to jsou osobnosti, a také se mi líbí koně, jsou to ušlechtilá zvířata.

V kolik hodin ráno vstáváte do školy?

Většinou v 6:30.

Jaký je váš nejoblíbenější sport?

Určitě koňské dostihy, protože mám rád napětí a vzrušení z tohoto sportu, a také mám rád fotbal, hokej, basketbal.

Hrajete počítačové hry?

Málokdy, občas když moji synové přivezou nějakou novou hru a chtějí mi ji předvést.

Jaký film máte nejraději?

Mám rád české filmy, nejraději od Zdeňka Svěráka.

Kdybyste měl hodně peněz, jaké auto byste si koupil?

Kdybych měl hodně peněz, tak bych si koupil Audi SUV.

Jaké je nejvzdálenější místo, které jste navštívil?

Kanárské ostrovy.

Jaký máte telefon?

Mám úplně obyčejnou Nokii C1 a stačí mi.

Máte doma playstation nebo x-box?

Mám doma PS3, ale teď už vlastně patří dětem.

Chtěl byste mít doma ZOO?

Kdybych měl velkou zahradu, proč ne?

A co vaše sny? Jaká je vaše vysněná dovolená a jaký dům byste chtěl mít?

Vysněná dovolená by byla někde v teple, na pláži klid a pohoda. Chtěl bych malý domeček s velkou zahrádkou.

Portrét sportovkyně: Nikol Hnavaldová, 3.A

Úspěšná reprezentantka ve sportu zvaném KUMITE

Kumite znamená zápas a je jednou ze tří hlavních částí tréninku karate společně s kata a kihonem. Kumite je část karate, ve kterém se trénuje proti protivníkovi a ve kterém se používají techniky naučené z kihonu nebo kata.

Kumite může být použito k rozvoji určitých

technik nebo dovedností (např. správné odhadování a udržování správné vzdálenosti od protivníka), ale také je to soutěžní disciplína.

Nicol v novém roce vybojovala ZLATOU a BRONZOVOU medaili na závodech VI. Kestl Cup 2014 v Praze!!! V kategorii Kata-žákyně získala bílý žlutý pás.

VELKÁ GRATULACE !!!